

хѣртѣвами, илѣ да шѣпними говѣрѣще пѣсны.

9.) Не граждѣнское (неполитическо) нѣщо ѣ, да сѣдѣми ѣгда дрѣги ти стоѣтѣ правы: и да хѣдимѣ, когда дрѣгѣйти сѣдѣтѣ и тѣкожде кога дрѣгѣи челоѣцы отѣ снастоѣщи ти хѣртѣватѣ, мѣ да чтѣми кнѣга, илѣ да дрѣмимѣ.

10.) Градно ѣ и да тѣглимѣ, дрѣха-та на ѣни кой-то щѣми да хѣртѣвами, илѣ отдалѣчь да ги зовѣмы, илѣ да илѣ на мѣгѣамѣ с' ѣчи. Но подовѣка да отхѣждамѣ вѣйзо при тѣхѣ и да приклонѣвами мѣло глаѣ-та, да прѣсимѣ позѣолѣнѣе, за да мѣ хѣртѣвами; ѣко ли илѣмѣ да мѣ говѣримѣ тѣйно, и ѣсѣбнѣ (на стрѣна, насѣмо), подовѣка пѣрѣкомѣ, да прѣсимѣ прѣшка, отѣ ѣнѣзи, кой то сѣ намѣрѣватѣ тѣмо.

11.) Когда привѣлѣжаѣ нѣкой при насѣ за да ны: хѣртѣва, ѣко сѣ сѣчѣ да сѣдѣми: подовѣка да стѣвами.

12.) Когда сѣ разговѣрамѣ с' нѣкого, илѣ да воспѣманѣвами в' хѣратѣта илѣнѣта на челоѣцытѣ: подовѣка вѣнаги да оупѣтѣрѣвами тѣзѣимѣнѣтелѣства почтѣны: сѣрѣчь; господѣне! илѣ госпожѣ! и ѣсѣбнѣ, на родѣтели тѣ, любѣтѣрѣвѣнѣи! на вѣрѣтѣта, всѣлюбѣзѣнѣйшѣи! на старѣйтѣ, почтѣнѣйшѣи! на торѣгѣцытѣ, чѣстнѣйшѣи! илѣ прѣпочтѣнѣйшѣи! на кнѣзѣитѣ, вѣлагороднѣйшѣи: илѣ вѣсоѣкѣла-